

Heinrich Heine,
Die Lorelei

Heinrich Heine,
Lorelej'

Heinrich Heine,
[Ne scias mi, kio okazis]

Heinrich Heine,
Lorelejo

Heinrich Heine,
Lurleia

tradukita de Leopold Elb

tradukita de Paul Gottfried Christaller

tradukita de Joachim Gießner

tradukita de N. N. 01

Tiu traduko estas poste iom modifita de aliuloj, ne estas la origina traduk-versio de Leopold Elb.

El la "Libro de la kantoj", parto "La Reveno".

Ich weiß nicht, was soll es bedeuten,
daß ich so traurig bin;
ein Märchen aus alten Zeiten,
das kommt mir nicht aus dem Sinn.

Ne scias mi, kial mi estas Malgaja en la kor'.
Antikva fabelo restas
Por ĉiam en mia memor'.

Ne scias mi, kio okazis al mia tristema kor':
Antikva legendo min kaptis,
ne cedas el mia memor'.

Malgajon mi sentas en koro,
sed kial tia tim' ?
Legendo el pratempa foro
Vagadas tra mia anim'.

Ignoro, quid id sibi velit,
Tristissimus cur sim,
Antiqui aevi fabellam
Cur saepe volverim.

Die Luft ist kühl und es dunkelt,
und ruhig fließt der Rhein;
der Gipfel des Berges funkelt
im Abendsonnenschein.

Vespero jam ekmalheliĝas,
Fluadas la Rejn' en trankvil',
La supro de l' monto lumiĝas
En vespersuna bril'.

La Rejno fluadas trankvile
murmuras kiel mister',
la supron ŝtonegan orumas
sunbriloj de la vesper'.

Jam fluas la Rejn' en malhelolo,
kaj malvarmetas l' aer'.
Sed brilas la mont' en orbelo
pro suna lum' de l' vesper'.

Vesperascit et frigescit,
Et Rhenus leniter it,
Cacumen montis lucescit,
Dum Phoebus occidit.

Die schönste Jungfrau sitzet
dort oben wunderbar,
ihr goldnes Geschmeide blitzet,
sie kämmt ihr goldenes Haar.

Belega knabino jen tronas
Kun ora juvelar',
La belan vizaĝon kronas
Mirinde la ora harar'.

Plej bela virgino jen sidas
mirinda sur la montet'
kaj ŝia oraĵo radias,⁴
ŝi logas kiel magnet'.

Jen supre kabino provokas
per ora juvelar',
kaj ŝia beleco allogas
kaj ŝia ora harar'.

Sedet in summo montis
Virgo pulcherrima,
Auro nitet gemma frontis,
Se pectit auricoma.

...

...

...

...

...

⁴En la sube menciita kajero, el kiu mi, Manfred Retzlaff, kopiis tiun ĉi esperantigon, la linio tekstas: "kaj sia oraĵo radias", kun "sia" anstataŭ "ŝia". Tio ŝajne estas aŭ pres-eraro

Sie kämmt es mit goldenem Kamme, und singt ein Lied dabei; das hat eine wundersame, gewaltige Melodei.	Ŝi uzas kombilon el oro Kaj dume kantas ŝi. Mirige tuŝas al koro Sorĉiga la melodi’.	Ŝi kombas la oran hararon abundan per ora kombil’, kantante misteran lidon, ⁵ ravantan kiel sunbril’.	Ŝi kombas ĝin, kantas sorĉige, sirene kantas ŝi per neimagebla, mirige potenca melodi’.	Aureolo pectine pectit, Carmen canens procul, Mirandum id habet modum Nec non virilem simul.
Den Schiffer im kleinen Schiffe ergreift es mit wildem Weh; er schaut nicht die Felsenriffe, er schaut nur hinauf in die Höh.	Kaj sopiregon eksentas Ŝipisto dum sia vetur’; Rifaron li ne priatentas, Al monto rigardas li nur.	Ŝipisto en sia ŝipeto kaptiĝas per stranga dolor’, la rifon li tute ignoras. atentas nur ŝin kun fervor’.	Ŝipiston en eta boato Turmentas koremoci’. Ne ĝenas lin rifo-kaskado, rigardas nur supren al ŝi!	In cymba navitam mille Angores feri tenent, Non videt scopulos ille, Ocli non si sursum vident.
Ich glaube, die Wellen verschlingen am Ende Schiffer und Kahn; und das hat mit ihrem Singen die Lorelei getan.	Mi kredas, ke dronos finfine Ŝipisto kun sia boat’, Kaj tion kaŭzis feine La Loreleja kantad’.	Mi kredas: la ondoj englutas ⁶ ŝipiston, ŝipeton je l’ fin’, kaj kulpa pri tio nur estas kantado de la virin’.	Ĝis tiras kun si al Rejn- fundo la ondoj lin kun boat’. Nun kuŝas li en la profundo pro Loreleja kantad’.	Opinor undas devorare Nautam cum navicula, Effecit solo canendo Lurleia id dea.
...	...	...	...	...

---

aŭ gramatika eraro de la tradukinto.

⁵En la origina versio troviĝas tie ĉi la vorto “liedon”, kio estas aŭ pres-eraro aŭ neologismo inventita de la tradukinto Paul Christaller.

⁶Mi, Manfred Retzlaff, enmetis la duoblan punkton post la vorto “kredas”. Ĝi mankas en la origina traduko de Paul Christaller.

Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas HEINRICH HEINE (*1797-12-13 – †1856-02-17), publikigita 1823.

Arg-2-2 (2014-04-23 18:09:02)

Aus dem Werk “Buch der Lieder”, Kapitel “Die Heimkehr”, Abschnitt II. Siehe auch ein

<http://gutenberg.spiegel.de> unter: http://gutenberg.spiegel.de/?id=5&x=1131&kapitel=12&Hash=eb14eca2272#gb_found.

Vidu ankaŭ: http://www.gedichte.vu/?die_lorelei.html.

La melodion verkis la komponisto Friedrich Silcher. Vidu la retejon http://www.lieder-archiv.de/die_lorelei-notenblatt_300493.html.

Traduko de la Germana poemo “Die Lorelei” de HEINRICH HEINE (*1797-12-13 – †1856-02-17) en Esperanton de LEOPOLD ELB (†1912-08.04).

Arg-2-71 (2005-02-03 19:06:30)

La traduko troviĝas sur paĝo 84 de la lernolibro „Post la kurso“ de Wilhelm kaj Hans Wingen, eldonita de Ludwig Pickel en Nurembergo (Nürnberg), Germanio.

Traduko de la Germana poemo “Die Lorelei” de HEINRICH HEINE (*1797-12-13 – †1856-02-17) en Esperanton de PAUL GOTTFRIED CHRISTALLER (*1860-08-21 – †1950-12-31).

Arg-2-1116 (2010-09-13 10:03:39)

Mi, Manfred Retzlaff, kopiis tiun ĉi tradukon el la libreto “H. Heine - Libro de Kantoj”, eldonita en 1911 de la “Esperanto-Propaganda Instituto” (Leipzig, Kaiser-Wilhelm-Str.15), 2a eldono. [Sur la frontpaĝo de la kajoro estas malsupre indikita ankaŭ: Eldonejo Rothermel, Friedrichswerth (Thüringen) kaj supre: Popola Biblioteko Esperantista n-ro 2.] Die deutsche Urfassung von Heinrich Heine siehe: “Buch der Lieder”, Abschnitt “Die Heimkehr”. - Informoj pri la tradukinto Paul Christaller troviĝas en la vikipedia retejo http://de.wikipedia.org/wiki/Paul_Gottfried_Christaller, kun foto de li.

Traduko de la Germana poemo “Die Lorelei” de HEINRICH HEINE (*1797-12-13 – †1856-02-17) en Esperanton de JOACHIM GIESSNER (*1913-12-23 – †2003-11-25).

Arg-2-1115 (2010-09-15 12:51:51)

Tiu ĉi poem-traduko aperis en la kant-kolekto “Mia kantaro I”, eldonita de Josef Schiffer (Wilstorffstr. 58, D-78050 Villingen-Schwenningen, Germanio, tel. 0049(0)7721-58991; faks. 0049(0)7721-508891, ret-adreso: Josef.Schiffer@t-online.de), n-ro 30. Krome ĝi aperis en la informilo “Fervoja Esperantisto” de Germana Ferjojista Esperanto-Asocio, n-ro 3/2010, sur paĝo3.

Traduko de la Germana poemo “Die Lorelei” de HEINRICH HEINE (*1797-12-13 – †1856-02-17) en la Latinan de N. N. 01.

Arg-2-179 (2010-02-11 14:00:52)